

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ
СПРАВ**

**Інститут права
Кафедра цивільно-правових дисциплін**

СИЛАБУС

навчальної дисципліни

**«ВК.17 ПРОБЛЕМИ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІ»**

Освітньо-наукова програма
Рівень вищої освіти
Галузь знань
Спеціальність
Вид дисципліни
Мова викладання

Право
третій (освітньо-науковий)
08 «Право»
081 «Право»
вибіркова
українська

Інформація про викладачів

к.ю.н., доцент
Андрусів Уляна Богданівна
096-353-38-88
u.andrusiv@gmail.com

к.ю.н., доцент
Вовк Марія Зіновіївна
097-512-28-55
mzvovk@gmail.com

Львів 2022

Розробники Силабусу навчальної дисципліни
«Проблеми права інтелектуальної власності»:

Доцент кафедри
цивільно-правових дисциплін
Інституту права
Львівського державного
університету внутрішніх справ,
к.ю.н., доцент

Андрусів Уляна Богданівна

Доцент кафедри
цивільно-правових дисциплін
Інституту права
Львівського державного
університету внутрішніх справ,
к.ю.н., доцент

Вовк Марія Зіновіївна

Силабус навчальної дисципліни «Проблеми права інтелектуальної власності» розглянуто і схвалено на засіданні кафедри цивільно-правових дисциплін Інституту права Львівського державного університету внутрішніх справ.

Протокол № 6 від 26 грудня 2022 року

1. Характеристика дисципліни	
Семестр навчання	3 семестр
Обсяг	4 кредити ЄКТС (120 год.)
Анотація	У сучасному інформаційному суспільстві стратегію соціально-економічного розвитку держави визначають саме результати інтелектуальної, творчої діяльності. Про це свідчать тенденції розвитку науки, культури, техніки і виробництва. Від результатів інтелектуальної праці залежить майбутнє суспільства і кожної окремо взятої держави. Тому кожна держава прагне стимулювати інтелектуальну діяльність, зокрема, і правовими засобами, а також підвищувати правову культуру у сфері інтелектуальної власності. Право інтелектуальної власності України має динамічний характер розвитку, що впливає на зміст та структуру відповідних правовідносин щодо обороту об'єктів інтелектуальної власності. Треба відзначити, що за період української незалежності було прийнято низку законів та підзаконних актів, якими унормовано значну кількість об'єктів у сфері права інтелектуальної власності. Навчальна дисципліна спрямована на набуття теоретичних знань та практичних навиків із формування у здобувачів освітньо-наукового ступеня «доктор філософії» компетентностей щодо абстрактного мислення, аналізу і синтезу; здатність аналізувати теоретико-прикладні проблеми правовідносин, що виникають у зв'язку зі створенням і використанням результатів інтелектуальної, творчої діяльності, а також вироблення навиків практичного застосування знань і норм чинного законодавства у цій сфері. Основними завданнями вивчення навчальної дисципліни є: вивчення проблематики законодавчого забезпечення та правозастосування права інтелектуальної власності; пошук шляхів удосконалення нормативного регулювання відносин у цій сфері; поглиблення знань щодо правової охорони окремих інститутів права інтелектуальної власності, підстав виникнення, умов і порядку використання результатів інтелектуальної, творчої діяльності, механізму регулювання договірних зобов'язань щодо розпорядження майновими права інтелектуальної власності, порядку та способів захисту порушених суб'єктивних прав; вирішення аналітичних завдань і практичних казусів з питань захисту прав та законних інтересів суб'єктів права інтелектуальної власності.
Мета вивчення дисципліни	Формування у здобувачів третього освітньо-наукового рівня вищої освіти – доктора філософії правових компетентностей та програмних результатів навчання відповідно до ОНП «Право»; вирішення доктринальних та практичних проблем правовідносин, пов'язаних із набуттям та здійсненням прав на результати інтелектуальної діяльності; вироблення навиків щодо ефективного правозастосування нормативних приписів у сфері права інтелектуальної власності з метою дієвого захисту суб'єктивних прав суб'єктів права інтелектуальної власності.
2. Програмні компетентності та результати навчання здобувача за ОНП «Право»	
Інтегральна компетентність	Здатність вирішувати комплексні проблеми у сфері професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, продукувати нові теоретичні та прикладні ідеї, приймати відповідні організаційні та управлінські рішення у сфері юридичної освіти і науки або юридичної практики, що супроводжується переосмисленням

	наявних і створенням нових цілісних знань та/або професійною діяльністю.
Загальні компетентності (ЗК)	ЗК 1. Здатність критичного осмислення і творчого пошуку раціональних шляхів вирішення актуальних світоглядних та прикладних проблем юридичної науки і практики ЗК 2. Здатність кваліфікувати явища і події правової дійсності, а також розуміти характер процесів, що відбуваються у правовій системі держави як галузевій структурі ЗК 3. Здатність знаходити, відбирати, інтегрувати й систематизувати інформацію за певним напрямом і генерувати на її основі нові ідеї ЗК 4. Здатність застосовувати закони логіки в процесі інтелектуальної діяльності ЗК 5. Здатність вивчати іноземний досвід і працювати у міжнародному просторі; вміння толерувати з полікультурним контекстом у професійній сфері ЗК 7. Здатність використовувати новітні інформаційні та комунікаційні технології ЗК 9. Здатність кваліфіковано формулювати результати власних наукових пошуків і усвідомлювати соціальну та громадянську відповідальність за них ЗК 10. Здатність працювати автономно та в команді, проявляти лідерські навички та особистісні риси, що відповідають нормам професійної етики; здатність до самооцінки та самоосвіти
Спеціальні (фахові, предметні) компетентності(ФК)	СК 1. Здатність формулювати наукову проблему, обирати оптимальні методи для дослідження у галузі права, аналізувати й узагальнювати його результати СК 2. Здатність виконувати самостійні оригінальні дослідження у певній галузі права та досягати наукових результатів, що створюють нові знання СК 3. Здатність експертно оцінювати і тлумачити чинні нормативно-правові акти й розробляти пропозиції щодо їх удосконалення СК 4. Здатність кваліфіковано аналізувати правильність застосування нормативно-правових актів у різних сферах юридичної практики СК 5. Здатність розуміти механізми законодавчого регулювання різних сфер суспільних відносин, бачити прогалини і проблеми та моделювати варіанти їх усунення СК 6. Здатність фахово вести наукову та професійну дискусію за напрямом власного дослідження СК 7. Здатність давати кваліфіковані юридичні висновки та консультації в конкретних юридичних випадках і ситуаціях СК 8. Здатність обґрунтовувати стратегічні рішення з питань правозастосовної діяльності СК 9. Здатність зіставляти правові норми в межах інституту, галузі, системи права, а також різних правових систем СК 10. Здатність практично застосовувати знання і норми чинного законодавства у дослідницько-пошуковій, науково-педагогічній та юридично-прикладній діяльності.
№ Програмних результатів за ОНП	Програмні результати навчання з навчальної дисципліни
ПРН 1.	Застосовувати сучасні педагогічні та психологічні методики в управлінській, педагогічній, науковій чи юридичній практиці
ПРН 2.	Адаптувати новітні теорії, концепції, підходи щодо розуміння сутності та специфіки категорій приватного та публічного права до

	різних галузей юриспруденції, а також тенденції розвитку сучасних правових сімей – до правової системи України
ПРН 3.	Аналізувати ефективність процесів державотворення та функціонування державно-правового механізму, прогнозувати їх перспективи
ПРН 4.	Використовувати навички комунікативної стратегії та її технології у правотворчій і правозастосовній діяльності
ПРН 5.	Застосовувати теоретичні знання для побудови моделей вирішення (у тому числі процесуального забезпечення) прикладних проблем приватного права
ПРН 10.	Долучатися новими теоретичними, прикладними і комплексними ідеями до виконання поставлених завдань із дотриманням стандартів професійної етики і системи загальнолюдських цінностей
ПРН 11.	Розробляти план дослідження для вирішення дисертаційних завдань
ПРН 12.	Презентувати (усно і письмово) результати власного наукового дослідження, відповідно до встановлених формальних і змістових вимог
ПРН 13.	Вести наукову дискусію на науково-практичних заходах та через наукові видання, у тому числі іноземною мовою

3. Структура навчальної дисципліни

Назви тем	Кількість годин							
	денна форма				заочна форма			
	усього	у тому числі			усього	у тому числі		
		л	п/с	с. р.		л	п/с	с. р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Тема 1. Загальнотеоретичні положення права інтелектуальної власності	10	2	2	6	11	2		9
Тема 2. Форми правового регулювання інтелектуальних відносин. Державна система правової охорони інтелектуальної власності	10	2	2	6	10		2	8
Тема 3. Теоретико-прикладні проблеми авторського права	14	2	2	6	11	2		9
Тема 4. Особливості набуття та здійснення авторських прав на окремі об'єкти	9	2	2	5	10		2	8
Тема 5. Теоретико-прикладні проблеми правової охорони суміжних прав	10	2	2	6	11	2		9
Тема 6. Актуальні проблеми правового регулювання патентного права	14	4	4	6	11		2	9
Тема 7. Особливості правової охорони засобів індивідуалізації учасників цивільного обороту, товарів і послуг	10	4	4	6	11	2		9
Тема 8. Теоретико-прикладні питання правової охорони нетрадиційних результатів інтелектуальної діяльності	10	2	2	6	10		2	8
Тема 9. Актуальні проблеми передання суб'єктивних прав інтелектуальної власності	11	4	2	5	13	2	2	9
Тема 10. Особливості захисту права інтелектуальної власності	10	2	2	6	13	2	2	9
Тема 11. Охорона прав інтелектуальної власності в Європейському Союзі та Європейським судом з прав людини	12	2	4	6	9			9
Усього годин	120	28	28	64	120	12	12	96

Види навчання	Лекції, семінарські, практичні заняття, самостійна робота
Методи контролю	Поточний контроль, підсумковий контроль – екзамен
Методи навчання	Методи навчання, які використовуються у процесі проведення лекційних і семінарських/практичних занять, відтворюють спосіб передачі інформації від науково-педагогічного працівника до аспіранта і передають тип їх взаємодії. Зокрема:

**1) Пояснювально-ілюстративний
(або інформаційно-рецептивний) метод**

- ☐ Назва походить від двох слів: інформація й рецепція (сприйняття).
- ☐ Здобувачі одержують знання на лекції, а також із навчальної або науково-методичної літератури.
- ☐ Здобувачі сприймають і осмислюють положення, категорії, оцінки, висновки й залишаються в рамках репродуктивного (відтворюючого) мислення.
- ☐ Цей метод застосовується для передачі великого масиву інформації.
- ☐ Інформаційно-рецептивний метод сам по собі не формує у здобувача вміння і навички використання отриманих знань і не гарантує їх свідомого й міцного запам'ятовування.

2) Репродуктивний метод

- ☐ Назва походить від слова *репродукція* (відтворення)
- ☐ Передбачає застосування вивченого на основі зразка або правила.
- ☐ При цьому діяльність здобувача має алгоритмічний характер, тобто виконується за інструкціями, приписами, правилами в аналогічних, подібних з показаним зразком ситуаціях.
- ☐ Застосовується у взаємозв'язку з інформаційно-рецептивним методом (який передуює репродуктивному). Разом вони сприяють формуванню знань, навичок і вмінь в здобувача, формують здатність до основних розумових операцій (аналізу, синтезу, узагальнення, аналогії, класифікації, абстрагування тощо).
- ☐ Не гарантує розвитку творчих здатностей здобувачів.

3) Метод проблемного викладу

- ☐ Педагог до викладу матеріалу ставить проблему, формулює пізнавальне завдання на основі різних джерел і засобів.
- ☐ Показує спосіб вирішення поставленого завдання.
- ☐ Спосіб досягнення мети – розкриття системи дослідницьких доказів, порівняння точок зору, різних підходів.
- ☐ Здобувач стає свідком й співучасником наукового пошуку.
- ☐ Здобувач не тільки сприймає, усвідомлює і запам'ятовує готову інформацію, а й стежить за логікою доказів, за рухом думки педагога.

4) Пошуковий (або евристичний) метод

- ☐ Полягає в організації активного пошуку вирішення поставлених у навчанні (або сформульованих самостійно) пізнавальних завдань.
- ☐ Пошук відбувається під керівництвом науково-педагогічного працівника.
- ☐ Процес мислення набуває продуктивного характеру.
- ☐ Цей метод дозволяє активізувати мислення здобувача, викликати зацікавленість до пізнання.

5) Дослідницький метод

- ☐ Проводиться аналіз матеріалу, постановки проблем і завдань та короткий інструктаж здобувачів.
- ☐ Здобувач самостійно вивчає літературу, нормативні джерела, веде спостереження й виконує інші необхідні дії пошукового характеру.
- ☐ Завдання, які виконуються з використанням дослідницького методу, повинні містити в собі всі елементи самостійного дослідницького процесу (постановку завдання, обґрунтування, припущення, пошук відповідних джерел необхідної інформації, процес вирішення завдання).
- ☐ У цьому методі найбільш повно проявляються ініціатива, самостійність, творчий пошук у науково-дослідній діяльності.

	☐ Навчальна робота безпосередньо переростає в наукове дослідження. б) Метод моделювання ☐ Використовується як засіб розробки і перевірки, вимірювання, визначення принципів і закономірностей будови і функціонування соціальних процесів, систем і їх прогнозування, для розробки рекомендацій щодо управління різними соціальними явищами, процесами, системами. В основі активних методів лежать: ☐ діалогічне спілкування між викладачем і аспірантами, а також між самими здобувачами; ☐ розвиток комунікативних здібностей; ☐ уміння вирішувати проблеми колективно; ☐ розвиток мови здобувача.
Попередні навчальні дисципліни (Пререквізити)	ОК.04 Проблеми тлумачення правових норм ОК.05 Комунікативна стратегія законотворчої і законодавчої діяльності
Супутні та наступні навчальні дисципліни (Постреквізити)	ОК.09 Педагогічна практика Кваліфікаційна робота
4. Організація навчання і контролю	
Проведення занять та консультацій	Усі аспіранти незалежно від форми навчання зобов'язані відвідувати аудиторні заняття і проходити всі форми поточного та підсумкового контролю, передбачені індивідуальним навчальним планом аспіранта та освітньо-науковою програмою ЛьвДУВС. Аудиторні заняття проводяться за розкладом відповідної групи у вказаних аудиторіях. Пропуски занять відпрацьовуються. Консультування проводиться за розкладом консультацій викладача, розміщеним на інформаційному стенді (сайті) кафедри за адресою: м. Львів, вул. Замарстинівська, 9, (або через e-mail науково-педагогічного працівника).
Відпрацювання пропущених занять	Відповідно до Положення про підготовку науково-педагогічних та наукових кадрів у ЛьвДУВС, порядок і критерії поточного оцінювання успішності визначаються робочою програмою з кожної навчальної дисципліни і можуть різнитися залежно від специфіки предмета вивчення та методики викладання. Відповідно до Положення про організацію освітнього процесу ЛьвДУВС основними формами індивідуального відпрацювання здобувачами вищої освіти пропущених занять або отриманих незадовільних оцінок є: – усно під час безпосереднього спілкування із науково-педагогічним працівником з питань, передбачених планом практичного (лабораторного) чи семінарського заняття, яке відповідно було пропущене чи, на якому була одержана незадовільна оцінка; – письмово у формі підготовки та захисту реферату по одному з питань теми пропущеного заняття чи заняття, на якому була одержана незадовільна оцінка. Реферат є індивідуальним завданням, виконується аспірантом власноручно доступним для розуміння почерком обсягом 8–10 сторінок основного тексту (зберігається на кафедрі до початку наступного семінару); – письмово у формі розв'язання тестових завдань з питань теми пропущеного заняття чи заняття, на якому була одержана незадовільна оцінка;

	– виконання практичних завдань з питань теми пропущеного заняття чи заняття, на якому була одержана незадовільна оцінка; – вирішення тестових завдань або інших творчо-аналітичних завдань шляхом застосування комп'ютерних технологій з питань теми пропущеного заняття чи заняття, на якому була одержана незадовільна оцінка. Відповідно до графіку затвердженого на кафедрі відпрацювання відбуваються кожного четверга з 15.00 до 17.00, або у формі відеоконференцій із застосуванням засобів дистанційного навчання Moodle
Допуск до підсумкового контролю	Аспірант допускається до підсумкового контролю у разі отримання мінімум однієї позитивної оцінки за кожен програмний результат навчання та має відпрацьовані пропущені практичні/семінарські заняття, а також отримані під час їх проведення незадовільні оцінки (відповідно до Положення ЛьвДУВС «Про організацію освітнього процесу»). Допуск до екзамену оголошується на останньому семінарському/практичному занятті.
Система оцінювання	Оцінювання рівня досягнення програмних результатів навчання проводиться шляхом поточного та підсумкового оцінювання. Поточне оцінювання застосовується для визначення рівня досягнення програмних результатів навчання на семінарських, практичних заняттях, за виконання (підготовку) рефератів та тестових завдань із використанням відповідних критеріїв та бальної шкали. Критеріями проходження аспірантом поточного оцінювання має бути отримання ним обов'язково мінімум однієї позитивної оцінки за кожен програмний результат навчання з освітньо-наукової програми «Право» в процесі поточного оцінювання. Оцінювання знань та умінь на семінарських/практичних заняттях здійснюється за п'ятибальною шкалою за такими критеріями: «Відмінно» – виставляється, якщо питання розкрито повністю, аспірант вільно орієнтується в матеріалі на рівні творчого використання. «Добре» – виставляється, якщо питання розкрито повністю, аспірант добре орієнтується в матеріалі на рівні аналогічного відтворення. «Задовільно» – виставляється, якщо питання розкрито не повністю, аспірант посередньо орієнтується в матеріалі та допускає суттєві помилки. «Незадовільно» – виставляється, якщо питання не розкрито або розкрито неповністю, а аспірант не орієнтується або погано орієнтується в матеріалі та робить принципові помилки. Оцінювання рівня підготовки та виступу з рефератом здійснюється за п'ятибальною шкалою за такими критеріями: «Відмінно» – виставляється, якщо тема реферату розкрита повністю на рівні творчого використання останніх публікацій з теми, матеріал викладено змістовно, логічно та лаконічно; під час відповідей на запитання аспірант вільно орієнтується в матеріалі; реферат оформлено відповідно до встановлених вимог. «Добре» – виставляється, якщо тема реферату розкрита повністю на рівні аналогічного відтворення, матеріал викладено змістовно, логічно та не завжди лаконічно; під час відповідей на запитання

	аспірант добре орієнтується в матеріалі; реферат оформлено відповідно до встановлених вимог. «Задовільно» – виставляється, якщо тема реферату розкрита не повністю, матеріал викладено не змістовно та з порушенням логічного зв'язку; під час відповідей на запитання аспірант посередньо орієнтується в матеріалі та допускає суттєві помилки; реферат оформлено відповідно до встановлених вимог. «Незадовільно» – виставляється, якщо тема реферату не розкрита або розкрита неповністю та матеріал викладено не змістовно та не логічно; під час відповідей на запитання аспірант не орієнтується або погано орієнтується в матеріалі та робить принципові помилки. Оформленість реферату немає значення. Оцінювання рівня засвоєння матеріалу за результатами виконання тестового завдання здійснюється за п'ятибальною шкалою за такими критеріями: «Відмінно» – виставляється, якщо аспірант дав правильну відповідь на 90-100% завдань. «Добре» – виставляється, якщо аспірант дав правильну відповідь на 71-89% завдань. «Задовільно» – виставляється, якщо аспірант дав правильну відповідь на 60 -70% завдань. «Незадовільно» – виставляється, якщо аспірант дав правильну відповідь на 0-59% завдань. Розподіл балів, які присвоюються аспірантам, є сумою балів за аудиторну та самостійну роботу, отриманих під час вивчення навчальної дисципліни. Підсумкове оцінювання рівня засвоєння програмних результатів навчання проводиться у формі екзамену за 100-бальною шкалою. Екзамен відбувається у формі «запитання – відповідь» і оцінюється науково-педагогічним працівником із можливістю додаткових запитань.
Шкала підсумкового оцінювання	Відображена у Таблиці 1 Положення про організацію освітнього процесу ЛьвДУВС https://www.lvduvs.edu.ua/uk/lvsuia/legal-framework/provisions-orders.html
Академічна доброчесність	Академічна доброчесність учасників освітнього процесу формується на основі дотримання принципів академічної доброчесності з урахуванням норм «Положення про забезпечення академічної доброчесності у Львівському державному університеті внутрішніх справ» затвердженого Вченою Радою ЛьвДУВС, протокол № 1 від 27.07.2022 https://www.lvduvs.edu.ua/uk/lvsuia/legal-framework/provisions-orders.html та листа Міністерства освіти і науки України від 23.10.2018 № 1/9-650 Щодо рекомендацій з академічної доброчесності для закладів вищої освіти»
5. Літературні та інформаційні джерела	
Основна література	Андрусів У. Б. Міжнародно-правова охорона прав організацій мовлення в цифрову епоху. / Polsko-ukrainskie miscellanea prawnicze. / pod red. Andrzej Szmyt, Jurij Boszycki. Gdańsk: Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego. 2020. 280 s. S. 165-188. Андрусів У.Б. Правова охорона прав інтелектуальної власності на програми (передачі) організацій мовлення в Україні : монографія. Київ: Видавництво Ліра-К, 2014. 176 с.

	Інтелектуальна власність та патентознавство : підручник. за ред. проф. П. М. Цибульова та доц. А. С. Ромашко. Київ : КПІ ім. Ігоря Сікорського, Вид-во «Політехніка», 2021. 374 с. Кадетова О. В. Угода про асоціацію України з Європейським Союзом в системі джерел права інтелектуальної власності: монографія. За наук. ред. О. П. Орлюк. Київ: Юрінком Інтер, 2019. 343 с. Особливості застосування рішень Європейського суду з прав людини при розгляді цивільних справ: навч. посібник / У. Б. Андрусів, О. Б. Верба-Сидор, Ю. В. Верхола та ін. Львів: ЛьвДУВС, 2019. 404 с. Право інтелектуальної власності : підручник. За заг. ред. О. І. Харитонової. Київ: Видавництво Юрінком Інтер. 2021. 540 с. Право інтелектуальної власності: підручник. За заг. ред. С. Б. Булеци, О. І. Чепис. Ужгород: РІК-У, 2019. 482 с. Якубівський І. Є. Набуття, здійснення та захист майнових прав інтелектуальної власності в Україні: монографія. Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2018. 521 с.
Методичне забезпечення	Красницький І., Юркевич Ю, Андрусів У., Вовк М. Проблеми права інтелектуальної власності: програма початкової дисципліни для здобувачів освітнього ступеня «доктор філософії» галузі знань 08 «Право» спеціальності 081 «Право». Львів. Львівський державний університет внутрішніх справ, 2021. 78 с. Аксютіна А.В., Нестерцова-Собакарь О.В., Тропін В.В. Інтелектуальна власність: навч. посібник. Дніпро: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2017. 140 с. Еннан Р. Є., Кулініч О. О., Мазуренко С. В., Менсо І. В., Романадзе Л. Д. Право інтелектуальної власності: навчальний посібник. Київ: Алерта, 2016. 492 с. Ходаківський Є.І. Інтелектуальна власність: економіко-правові аспекти: навчальний посібник. Київ: ЦУЛ, 2019. 274 с.
Інформаційні ресурси	Посилання на електронну бібліотеку: https://www.lvduvs.edu.ua/elektronnyi-kataloh, Moodle (MIA: ОСВІТА)
6. Опитування щодо якості викладання	
<i>Опитування буде проводитися після завершення навчання в онлайн режимі, посилання буде надано перед опитуванням</i>	